Ч. 292. Субота 14 (1) січня 1911. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	К 2·40
на чверть року	К 1·20
місячно . . .	К —·40
Поодиноке число	2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	К 5·40
на чверть р.	К 2·70
місячно . . .	К —·90
Поодиноке число	6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів розпочинаємо двайцять перший рік нашого видавництва. Не потребуємо покликувати ся на то, яку за сей час „Народна Часопись“ зробила прислугу нашій суспільности. Се знають і уміють певно оцінити всі наші Вп. Передплатники і Читачі. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всі змаганя редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публиці подавати як найобильнійший і як найдобірнійший материял не лиш із суспільного і політичного житя, але також із всіляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували її прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись“ буде й в новім році виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для львівских передплатників в аґенциї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для передплатників на провінциї в ц. к. Старостствах:

на цілий рік	К 4·80 с.
на пів року	„ 2·40 „
на чверть року	„ 1·20 „
місячно	„ —·90 „
поодиноке число 2 с.	

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати безпосередно почтою:

на цілий рік	К 10·80 с.
на пів року	„ 5·40 „
на чверть року . . .	„ 2·70 „
місячно	„ —·90 „
поодиноке число 6 с.	

Вісти політичні.

Гр. Тун намістником Чехії? — Справа тридержавного союза в француский парляменті. — Положенє в Портуґалиї.

Після вістий з Відня, іменованє ґр. Туна намістником Чехії стає щораз імовірнійше, а вчерашна авдиєнция ґр. Туна у Цісаря ще лиш більше укріпила то переконанє. Говорять, що іменованє послідує вже в середу або четвер слідуючого тиждня. Кажуть, що Цісар заіменує ґр. Туна окремим письмом, в котрім однак не буде ніякої політичної згадки. В політичних кругах віденьских говорять, що правительство хоче в півурядовій формі подати до відомости, що іменованє то відповідає потребі заведеня мира в Чехії. В справі сій не ухвалено ще нічого.

У француській палаті послів розпочала ся вчера дебата над етатом міністерства справ заграничних. Звітник Дішанель вказав на конечність розвою армії і маринарки. Пос. Гібер доказував, що з'їзд в Почдамі єсть відновленєм давного напряму тридержавного союза зі сторони Німеччини, котра дає Австриї вказівки,

КРАДІЖ з ВЛОМОМ у ТРІКА і С-КИ.

Американьска різдвяна і новорічна історія.

Мр. Джонатан Трік і єго спільник Мр. Едвард Трок, найперші ювілєри в Ню-Йорку сиділи на три неділї перед Різдвом в касовій комнаті свого підприємства на Бродвей 24 і в як найбільшій згоді позакладали ноги на бюрка, курили циґара і мовчки споглядали на стелю своєї комнати. За хвилю перебив Мр. Трік мовчанку: Едвард Трок!

Містер Едвард Трок кинув допитливим оком на свого товариша: Мр. Джонатан Трік?

— Аґа! — сказав на то Мр. Трік.

— Добре! — відповів Мр. Трок.

А пан Трік говорив дальше: Здаєсь сего року перед Різдвом будемо мати дуже малий заробок, чи як?

— Єс, сер, і я так само гадаю — відповів Мр. Трок.

— Маю якусь дідьчу гадку, як би то ми могли зробити знаменитий інтерес, пане Трок.

— Добре, Мр. Трік.

— Містер Трік встав, нахилив ся до свого спільника і шепнув єму до уха: „. . . . . . !“ Добре?

— Добре! — сказав на то Мр. Трок. — Ви є....

— Псс!

— Аґа!

*

В три дні по тій розмові помістили нюйоркскі ґазети довжезні звістки про незвичайно зухвалу крадіж з вломом минулої ночи, котрої жертвою стала ся звістна ювілєрска фірма при ул. Бродвей 24. Вломники зрабували просто з безпримірною сьмілостию половину товарів, які були на складі. Шкода виносила 250.000 долярів. Цілий Ню-Йорк був горячково роздразнений і о нічім більше не говорено як лиш о крадежи з вломом у Тріка і С-ки. Розіслано зараз цілу армію тайних аґентів, щоби вислідити злочинців. Але минуло чотири, пять, шість днів, а поліциї не удало ся нічого вдіяти. Злочинці мов щезли десь під землею.

*

Трік і Спілка зносили той удар з правдиво американьскою байдужностию. Трік і С-ка була фірма, котра стояла на кріпких ногах. Трік і С-ка помістили в ґазетах слідуючий інсерат:

Велика крадіж з вломом

у

ТРІКА і С-ки

не повинна П. Т. Публику здержувати від

Різдвяного закупна у Тріка і Ски

де можуть ліпше і дешевше купити

як деинде.

ТРІК і С-ка. Бродвей 24.

А добродушна публика, — бо така вже єї вдача — ішла гурмами до Тріка і С-ки купувати дарунки на різдвяні сьвята, а то із слідуючих причин:

По перше було то добре діло дати Трікови і Спілці щось заробити;

по друге можна було при сій нагоді оглянути так штучно розбиту касу; а

по трете можна було у Тріка і Ски ліпше і дешевше купити як деинде.

Наслідок був такий, що Трік і Ска через цілий тиждень робили знаменитий інтерес. Та й ніхто не завидував того так тяжко пошкодованим.

*

По сім часі прибіг Мр. Джонатан Трік одного дня задиханий на поліцию, де всі дуже здивували ся, бо так спокійного звичайно джентльмена не виділи ще ніколи такого, так сказати би, не свого.

— Лист! — промовив Мр. Трік на силу і в найбільшім роздразненю показав кусень записаного паперу — лист... нині рано.... почтою... читайте!

Та й прочитали:

„Мр. Джонатан Трік і Ска.

Ню-Йорк, Бродвей 24.

Безіменний приятель дає знати, що єму удало ся вислідити вломників і вкрадені дорогоцінности. Коли Трік і Ска зложать на поліциї 10.000 долярів на убогих а поліция потвердить то в ґазетах, то зрабовані дорогоцінности дістануть ся знов до рук своїх законних властителів“.

як має поступати супротив держав балканьских.

В сїй дебатї забирав голос також мінїстер Пішон і заявив, що в Европі в послїдних часах не стало ся нїчого, що мало би спричинити зміну в союзах або дружних відносинах держав. Мінїстер представив відтак становище Франциї супротив инших держав. Анґлїя під правлїнєм короля Юрия веде таку полїтику як і за короля Едварда, котрого память єсть для Франциї дорога. Австро-Угорщина не має нїяких інтересів суперечних з інтересами Франциї. Хоч австро-угорска монархія — казав бесїдник — належить до иншої системи держав, не маємо причини бути єї противниками, позаяк ведемо полїтику мира.

На питанє пос. Жоре, чи Росия повідомила мінїстра, що в Почдамі буде бесїда о баґдатскій зелїзници, відповів Пішон, що конференция в Почдамі була лиш дальшим ходом переговорів, які за відомостию всїх вели ся від 1909 р. Мінїстер закінчив протестом против твердженя, мов би Франция мала стати відокремленою. — Відокремленою — кличе бесїдник — має стати держава, котра єсть сполучена з Росиєю і Анґлїєю, має дружні угоди з Італїєю, Ішпанїєю і Японїєю, причім француско-японьска угода творить запоруку мира на далекім Сходї. Хибаж ізольований єсть нарід, котрого голос тілько важить в ареопаґу европейскім, котрий має так значну участь в удержаню мира. Єсть то відокремленє, котре палата зуміє оцїнити. Що до мене, то бажаю лиш, щоби оно як найдовше тревало.

З Лїсбони доносять: Місто прибрало знов нормальний вигляд. Склепи поотвирані. Мінїстер справ внутрішних задержав теку і видав новий закон о одноднeвнім відпочинку в тижни. Рух почтовий єсть забезпечений. Міжнародний рух сухим путом і морем заведено знову. Як здає ся, страйк вже не розширяє ся, але зелїзничники все ще страйкують а як доносять з Мадриду, рух на зелїзницях в цїлій Портуґалії здержано.

Новинки.

Львів, дня 13-го сїчня 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував професора IV гімназиї у Львові Войтіха Ґжеґоржевіча директором ґімназиї в Товмачи. — П. Мінїстер просьвіти іменував провізоричну учительку головну при женьскій семинариї учительскій в Перемишли, Шарловску дефінїтивною учителькою головною в тім заведеню.

— **Вибори до Ради повітової** в томацкім повітї розписані для громад сїльских (10 членів) на день 13 марта, для громад міских (8 членів) на 14 марта, з ґрупи промислу і торговлї (1 член) на 15 марта а з більшої посїлости (7 членів) на день 16 марта с. р.

— **Нові уряди почтові.** З днем 16 с. м. входить в житє новий уряд почтовий в Шупарцї. До округа доручень сего уряду приділено громаду і обшар двірский Шупарка а замісцевий округ буде творити обшар двірский Шишківцї.

— **Аматорске представленє у Львові.** Щоби прийти з помочию в тяжкім фінансовім положеню Руск. Тов. Педаґоґічному управа українського людового театру під покровом „Рускої Бесїди" у Львові призначує чистий дохід з вистави сеї недїлї дня 15 сїчня с. р. на цїли сего Товариства. Дана буде в салї „Сокола" комедия в 3 діях дра Франка „Учитель". Початок о годинї 7. Цїни місць дуже приступні. Гарна ґра, а ще гарнїйша цїль повинні стягнути усю львівску громаду до салї „Сокола" на се представленє.

— **З рускої ґімназиї в Перемишли.** Приватні і вступні іспити відбудуть ся дня 31 сїчня. Початок о год. 8 рано. Зголошеня до іспитів приймає Дирекция в днях 29 і 30 сїчня перед полуднем. — Алиськевич, директор.

— **В Ярославі** відбудуть ся дня 5 лютого с. р на дохід тамошної рускої бурси і захоронки вечерницї з танцями. Запрошеня сими днями висилає ся. О численну участь, з огляду на цїль — упрашає підписаний Видїл: о. К. Хотинецкий голова, Юрий Шумский секретар.

— **Вибух бензини.** Робітник Михайло Лисак ніс вчера ул. Бернштайна баньку з бензиною і для відпочинку поставив єї на купі цегол. Нараз бензина з незнаної причини вибухла і облила кізяря (того, що носить цегли на плечах) Мик. Ковельского, котрий мав на плечох деревляний столець до ношеня цегол. Столець почав горіти а Ковельский, на котрім і одїнє займило ся пустив ся втїкати. Робітники загасили на нім огонь і на щастє нїчого єму не стало ся.

— **Ще про замах динамітовий в Княгининї.** Здає ся, що полїция впала на слїд виновника динамітового замаху, доконаного на масаря В. Мрочка, котрому відорвало не ноги а обі руки і висадило одно око, а крім того покалїчило на цїлім тїлї. Показує ся, що Мрочко мимо своїх 55 лїт і мимо того що женатий мав всїлякі любовні зносини між иншими з якоюсь Трептовою і Вал. Дворскою, жінкою емеритованого машиніста, Фел. Дворского, котрий єсть тепер канцелїстом при зелїзници.

Але так само і Дворска стягнула на себе підозрінє вказуючи фальшиво особу, котра писала листи з погрозами, між иншими і лист до Мрочка за підвисшенє цїни мяса. Листи тоті були писані ручною машинкою з ґумовими черенками. Отже таку ручну друкарню знайдено у Дворских а крім того ще й часть материї, в котру був завинений динамітовий набій. На основі тих познак арештовано Дворских. Арештованє се викликало велику сензацию в Княгининї, де Дворского уважають за чоловіка честного і побожного. Тепер в сїй справі веде ся дальше слїдство. Арештованого перед тим Станислава Ванцля, урядника каси хорих випущено на волю, бо він виказав своє алїбі.

Отже тота п. Дворска зголосила ся на полїциї і показала анонїмний лист, котрий одержала перед кількома днями з причини своїх відносин до Мрочка. В листї тім грозить авторка местию божою за любовні зносини з Мрочком. Полїция зачала тодї слїдити і випитувати також служницю Дворского і довідала ся, що Дворский відгрожував ся Мрочкови і казав, що то зле скінчить ся. Критичного вечера був Мрочко в домі Дворского, в часї, коли Дворского не було дома. Позаяк Дворский

Полїция, що правда, покивала на то головою, але Мр. Трік виймив з портфеля десять банкнотів по 1000 долярів і поклав їх на стіл, а полїция, хоч не дуже вірила в цїлу ту історию, оголосила в ґазетах, що Трік і Ска послухавши завізваня незвістного писателя листу, зложили в тутешнім урядї для бідних 10.000 долярів.

*

Коли склепова служба Тріка і Ски на другий день, зараз на другий день по тім, коли в ґазетах появило ся полїцийне потвердженє, хотїла склеп отворити, стояла в сїнях перед дверми, що вели до касової комнати, старанно цьвяхами і зелїзними обручами оббита скриня, на котрій була така напись: „Для Тріка і Ски, Бродвей 24, отворити особисто".

Закликали зараз чимскорше Тріка і Ску, а коли Джонатан Трік, Едвард Трік і їх служба обступили загадочну скриню, запримітив Джонатан Трік, що було би добре повідомити полїцию, заки би щось в сїй справі зроблено.

А коли явили ся представителї власти, отворено скриню осторожно а в нїй лежали в як найбільшім порядку добре посортовані і старанно опаковані, всї вкрадені дорогоцїнности, а на самім вершку лежав один примірник спису пропавших дорогоцїнностий, який появив ся зараз по доконаню вломи і так можна було списати зараз інвентар, котрий згоджував ся зовсім а зовсім.

*

По щасливім відзисканю своїх дорогоцїнностий знайшли ся Трік і Ска в тім положеню, що могли помістити в ґазетах слїдуючий інсерат:

Трік & Ска

внаслїдок відзисканя вкрадених дорогоцїнностий, знаходять ся в тім відраднім положеню, що можуть П. Т. Публику при закупнї

Новорічних дарунків

лїпше і дешевше як всюди обслужити.

Трік і Ска, Бродвей 24.

Можна легко зрозуміти, що публика, цїкава як звичайно на такі річи, гнала знов гурмами до Тріка і Ски, щоби там лїпше і дешевше купувати як деинде і при сїй нагодї послухати з власних уст Джонатана Тріка або Едварда Трока історії о вкрадених і знов відзисканих дорогоцїнностях. Тоту історию, що правда, розповіли широко і ґазети, але для кождого Новойоркнянина мало своє особливе значінє, коли він міг почванити ся: Джонатан Трік (або Едвард Трік) розповів менї таки сам цїлу ту історию.

*

Коли остаточно минув той великий рух торговельний перед Різдвом і Новим Роком, сидїли Трік і Ска одного вечера в окремій комнатцї одної з найперших реставрацій, а то було якраз по вечери. Містер Джонатан Трік і Містер Едвард Трок в як найбільшій згодї поспирали ноги на край стола, курили циґара і мовчки споглядали на стелю. По якійсь хвили перебив Мр. Трік мовчанку: Едвард Трок!

Мр. Едвард Трок кинув допитливим оком на свого спільника: Мр. Джонатан Трік?

— Ага! — сказав Мр. Трік.

— Добре! — відповів Мр. Трок.

А Мр. Трок говорив відтак дальше: Здає ся менї, що ми сего року зробили перед Різдвом і Новим Роком знаменитий інтерес.

— Єс, сер, і менї здає ся — відповів Мр. Трок.

— То була дїдьча гадка, щоби зробити такий знаменитий інтерес, що Мр. Трок?

Псс!

Ага!

*

Богато лїт по тїй подїї один нюйорский торговельник, що торгував записаним старим папером, коли хотїв на якімсь старім папери щось записати, зробив слїдуюче дивне відкритє. На тім папери була вибита печатка „Трік і Ска", Ню Йорк, Бродвей 24, а відтак було написано що слїдує:

Білянс Різдвяного і Новорічного інтересу 186*

Винен	Доляри	Має	Доляри
За крадіж з вломом у нас самих шлюсареви . .	1000	Брутто-дохід з новорічного і різдвяного інтересу	200.000
Єму за мовчаливість	5000		
За привезенє скрині з дорогоцїнностями	500		
Убогим . . .	10.000		
Інсерати . . .	25.000		
Чистий зиск .	158 500		
	200.000		200.000

Торговельник старим папером заніс знайдений папір на полїцию, котра роздивившись добре в тій записцї, лиш покивала головою і зложила той папір — до актів крадежи з вломом у Тріка і Ски. То ще було найрозумнїйше, що в сїй справі можна було зробити, бо Джонатан Трік і Едвард Трік злїквідували були вже давно свій інтерес і яко маючі джентельмени стали приватними людьми.

випитуваний в слідстві, де був того вечера від 8 год. 30 мін. до 12 год. 30 мін., не міг виказати свого „алїбі“, то вже впало підозрінє на него.

— **Репертоар руского народного театру в Стрию.** Саля „Народного Дому“. Початок о год. 7 вечером. Білети продає раньше „Народна Торговля“ а від години 6 вечером каса театру.

В суботу дня 14 січня „Барон циганів“ оперета в трох діях Штравса.

В неділю дня 15 січня „Дай серцю волю, заведе в неволю“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Кропивницкого.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру у Львові зібрано в IV. чвертьроці м. р. 1.702 К 99 с. Загальний стан театрального майна представляє ся з кінцем 1910 року так: 120·637 К готівки і площа під будову театру, вартости пів міліона корон. — Філія тов. „Просьвіта“ в Золочеві пошукує сталого люстратора читалень. Посада сейчас до обнятя. Зголошеня приймає др. Теодор Ваньо, адвокат в Золочеві. — Благодать арґентиньска в виді мяса спаде й на Львів. Мясо то привезено кораблем до Триесту а завтра, в суботу вечером буде вже у Львові Мабуть в неділю буде можна его купувати. Здає ся, що з тою „арґентиною“ буде така сама істория як свого часу з „кониною“. — Візник Мосійовский, занятий в пекарни Ізидора Мезусе, згубив 255 булок разом з мішком. — Жена інжиніра з Копичинець п. Володимира Тучка згубила портфель, в котрім було 1090 корон. — Станислав Клїмчак, російский підданий, що служив у п. Анни Брандової, жінки пекаря, вкрав її 200 міхів на муку. При ревізиї у Клїмчака знайдено ще 30 міхів схованих в пивници. — П. Фільомені Барвіньскій вкрадено з ручної торбинки поляресе з сумою 48 кор. — З сіний реальности ч. 2 при ул. Льва вкрадено на шкоду бляхаря Саламона Цукермана пачку, в котрій було 320 зеркалець кишеневих.

— **Конкурс на чотири стипендиї.** Головний Виділ Руского Товариства Педагоґічного у Львові розписує отсим конкурс на чотири стипендиї по 120 К річно з Ювилейної фондациї ім Романа Алексієвича. ц. к. радника суду краєвого і начальника суду повітового в Угнові.

Право до убіганя ся мають по мисли акту фондацийного: Убогі, моральні і пильні ученики, обого пола, рускої народности, християньскої релїгії, греко-католицкого або ориєнтального обряду, які ходять до народних, середних або висших шкіл, уроджені в однім з країв заступлених в австрийскій Раді державній. Наданою стипендиєю можна покористувати ся евентуально аж до покінченя студий.

Виплата наступає з долу в двох рівних ратах по 60 К по упливі кождого шкільного півроку — за предложенем успішного сьвідоцтва науки, удостовіреного начальством даного наукового інститута.

Подання відповідно повисшим вимогам удокументовані належить вносити при долученю марки на 45 с. на порто зворотнє в речинцях до 30 січня 1911 р. до канцеляриї Товариства, Львів, Мохнацкого ч. 12.

Телеґрами.

Вашінґтон 13 січня. Тафт вислав до конґресу письмо в справі Панамского каналу. Сказано в тім письмі, що посіданє каналу і контроля над ним причинить ся до мира, безпечности і добробуту Сполучених Держав. Канал той творить одиноку вигідну водну дорогу, сполучаючу побереже Атлянтийского океана з побережем Тихого океана і длятого єсть в дійстности американьским побережем. Длятого єсть правом і обовязком Америки укріпити той канал.

Компельсвіль (Пенсильв., Сполуч. Держ.) 13 січня. В однім з тутешних склепів, в котрім знаходило ся 20 дівчат і 40 мужчин, настала експльозия ґазу. Стіни завалили ся і вибух огонь. Згинули 3 дівчата; всї инші особи, які були в склепі, зранило, між тими 3 тяжко.

Мадрид 13 січня. Депеша ґубернатора провінциї Бадахос до міністра справ внутрішних доносить, що подорожні, які прибули з Ельвас в Портуґалії, розповідають, що виділи громади вояків і робітників устроюючих крикливі демострациї і жадаючих підвисшеня платнї.

Констон 13 січня. В стичці мехіканьских войск з повстанцями, яка відбула ся по другім боці Ріо Ґранде, згинуло 20 людий.

Квіто 13 січня. Емілію Естрада вибраний президентом републики Еквадор. Урядованє обійме з днем 1 вересня.

Петербург 13 січня. Наспіла тут вість, що банкам росийским на Далекім Сході грозить упадок.

Надіслане.

„Закон ловецкий“

брошуру на часі і для всіх потрібну, замовляйте по ціні 80 с. враз з перссилкою у накладника І. Мойсейовича, ул. Оссолиньских ч. 11.

— **Руські диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·0?
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·10 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·26, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·55 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.